

Sołectwa wsi Łobozew – Gmina Ustrzyki Dolne

Projekt lokalny „Odnowa wsi Łobozew - zachowanie dziedzictwa kulturowego”

Spis treści:

1. Charakterystyka miejscowości.
2. Analiza istniejących zasobów.
3. Analiza SWOT
4. Planowanie kierunku zmian i rozwoju.
5. Wizja rozwoju wsi.
6. Długoterminowy Program rozwoju wsi na lata 2010-2020
7. Krótkoterminowy Program rozwoju wsi na lata 2010-2011
8. Opis planowanych przedsięwzięć.

1. Charakterystyka miejscowości.

Łobozew jest rozległą, podzieloną na dwie części Łobozew Górny – 300 mieszkańców i Łobozew Dolny – 266 mieszkańców, wsią o obszarze 1740 ha. Leży w kotlinie malowniczych pasm Żukowa i Jawora, wzdłuż płynącego potoku Łobozewka. Nazwa wsi pochodzi od łabuzi – zarośli, chaszczy. Wzgórza porośnięte są lasami o różnym drzewostanie (buk, jawor, świerk, jodła, modrzew, brzoza, olcha). Stoki tych wzgórz to pola uprawne, łąki i pastwiska. Na nich często można spotkać sarnę, jelenia, dziką, lisa, rysia i wilka. W ostatnich latach oba pasma wzgórz stały się także siedliskiem niedźwiedzi. Na potoku od kilku lat regularnie pojawiają się bobry stanowiące poważny problem dla zarządcy przebiegającej przez wieś drogi.

Cechą charakterystyczną wsi jest naturalny układ ulicowy, gdyż z jednej strony otoczenie wzgórzami nie sprzyja osadnictwu na stokach, z drugiej zaś, biegnąca przez wieś, odnowiona w ostatnich latach, droga stanowi dogodny szlak komunikacyjny.

Wieś ma bardzo korzystny układ komunikacyjny: Łobozew Dolny – droga powiatowa z Ustajnowej w kierunku Soliny i Bobrki połączona w Łobozewie Dolnym z układem tej samej drogi Ustajnowa –Teleśnica – Daszówka. O ile ruch tranzytowy koncentruje się na układzie Ustajnowa – Solina w Łobozewie Dolnym, o tyle Łobozew Górny notuje o wiele mniejszy ruch lokalny, gdyż powiatowa droga w kierunku Teleśnicy i lokalna w Łobozewie Górnym, są drogami ślepyimi.

Wieś ma XVI wieczne korzenie gdyż pierwsza wzmianka o niej pojawia się w roku 1526 w inwentarzu sobieńskich dóbr Kmitów. Osadnicy na prawie wołoskim uprawiali tu w 1531 roku już 8 łanów ziemi. W roku 1672 Bieszczady padły łupem tatarskiego najazdu i Łobozew należąca już wtedy Zielińskiego została ograbiona, pozostało w niej jedynie 5 domów, a mieszkańcy uprowadzeni w jasyr. Z czasem zaludniła się nowymi osadnikami. Inwentarz z roku 1816 zawiera spis; 106 domów, 192 rodziny, 1 duchowny, 2 szlachciców i 709 mieszkańców w tym 356 kobiet i dziewcząt, 153 mężczyzn żonatyh z tego 89 zdolnych do służby wojskowej, 61 niezdolnych do jej odbycia. 144 chłopców w wieku 14 lat i 41 chłopców wieku 15 do 17 lat. W inwentarzu spisano ponadto 15 koni, w tym 11 klaczy i 4 wałachy, 132 woły i 85 krów. Według inwentaryzacji jej właściciela Emila Leszczyńskiego Łobozew liczyła w 1870 roku 846 mieszkańców. U początków niepodległości był też Łobozew widnią tragicznych bratobójczyh walk – w marcu 1919 roku rozbito w okolicy duży oddział ukraiński dowodzony przez kpt. Konstantego Kotysa syna popa z Teleśnicy, przygotowujący się do ataku na Ustrzyki Dolne. W 1921 roku wieś miała cegielnię, dwór, browar i liczyła 169 domów i 1099 mieszkańców. Według spsu z podziałen narodowści i wyznanie : 447 Polaków i 652 Rusinów. Ztego 712 unitów, 342 katolików i 45 Żydów wyznania mojżeszowego. W roku 1931 wieś liczyła już 200 domów i 1360 mieszkańców. Była to jedna z nielicznych w Bieszczadach wsi z tak dużą liczbą ludności polskiej czego dowowdem był także osobny wybudowany w 1887 roku drewniany kościół. W okresie międzywojennym Łobozew była gminę zbiorową utworzoną 1 sierpnia 1934 roku w województwie lwowskim, w powiecie leskim, z dotychczasowych jednostkowych gmin wiejskich: Bóbrka, Daszówka, Łobozew, Sokole, Teleśnica Oszwarowa, Teleśnica Sanna, Ustjanowa i Zabrodzie. Po 1939 roku Łobozew znalazła się najpierw pod okupacją sowiecką a od VI 1941 roku po okupacją niemiecką. W 1942 roku ukraińska policja aresztowała wszystkich Żydów którzy następnie zostali przewiezieni do getta w Ustrzykach Dolnych a następnie do obozu pracy w Zasławiu i tam zgładzeni. W sierpniu 1944 roku oddział ukraiński UPA dokonał napadu rabunkowego na plebanię i mieszkańcy we wsi Polaków. Napastnicy zrabowali bydło, odzież, żywność i nakazali Polakom opuszczenie wsi. Ksiądz Stanisław Papczyński opuścił parafię i schronił się plebanii w Uhercach, po zamordowaniu i pobiciu kilku osób wieś opuścili także mieszkańcy narodowści polskiej. W wyniku umowy jałtańskiej część Bieszczadów przypadła Polsce. W tej okolicy granica przebiegała przez wieś na rzeczce Łobozewka. Biegła w poprzek góry Jawor w kierunku dworu / obecnie szkoły/ i dalej wzdłuż drogi do Ustjanowej. Przebieg granicy odzwierciedlał praktycznie podział na Łobozew Górny i Dolny. Jeszcze dzisiaj kiedy jedzie się drogą z Ustajnowej to na zbocz u Jawora widać przecinkę – pozostałość po dawnym pasie granicznym. W szkole mieściła się rosyjska strażnica. Według pamiętających te zdarzenia mieszkańców załoga pograniczników systematycznie zdejmowała z dworskiego dachu kawałki blachy czyniąc sobie z nich strzelnicze tarcze. Otwory w dachu, przez które wlewała się woda deszczowa, zatykali słomą. Stan taki trwał do jesieni 1951 roku kiedy to w wyniku polsko-sowieckiej umowy dokonano wymiany terytoriów / akcja H-T /. W tym czasie zniszczona została także cerkiew z 1846 roku znajdująca się obok dworu / dzisiaj szkoła/ Nie zachował się żaden jej element, widoczny jest jedynie krąg ze starych drzew i obok cmentarz. Część blachy z tej cerkiwi stanowi pokrycie starego domu P. Wojdyłów – obok plebanii.

W 1951 r. po delimitacji granicy państwowej ze Związkiem Radzieckim na odzyskanych terenach organizuje się powiat ustrzycki, gromady Ustjanowa i Łobozew zostają wyłączone z gminy w Uhercach Mineralnych i włączone do gminy w Ustrzykach Dolnych. Gmina została zniesiona 29 września 1954 roku wraz z reformą wprowadzającą gromady w miejsce gmin. Jednostki nie przywrócono 1 stycznia 1973 roku po reaktywowaniu gmin.

W grudniu 1972 r. utworzono powiat bieszczadzki, do którego włączono całkowicie powiat leski i powiat ustrzycki oraz południowo – wschodnie tereny powiatu sanockiego. W tym czasie, 1977, następuje zmiana nazwy wsi, przestaje być używana - ta Łobozew i używa się tylko - ten Łobozew. / pieczęć Szkoła Podstawowa w Łobozwi – Szkoła Podstawowa w Łobozewie/ Związane było to z wielką akcją zmiany nazewnictwa bieszczadzkich wsi kiedy stare historyczne nazwy zastępowano dziwolągami typu: Uherce na Nową Wieś.

Po reformie administracyjnej w 1973 r. wieś została przyporządkowana do Gminy Solina. W lipcu 1981 roku Łobozew włączony został do gminy Ustrzyki Dolne. Stale też miała swojego przedstawiciela w gromadzkiej radzie narodowej a później w także radzie miejskiej. Funkcje te pełnili: Franciszek Stępień, Bronisław Głuszko, Teresa Skwirut, Zygmunt Krasowski, Jan Iwanicki i Henryk Tymejczyk.

Mieszkańcy Łobozewa to dużej części przesiedleńcy z terenów zalanych wodami Zalewu Solińskiego, kilka rodzin autochtonów i spora liczba napływowych szukających swojego miejsca w latach 70-tych i 80-tych. Mieszkańcy musieli w większości budować od podstaw swoje gospodarstwa w okresie kiedy w innych częściach Polski proces ten został dawno zakończony. Jest to przyczyną niższego poziomu materialnego rodzin, postrzegania regionu jako zacofanego, dzikiego. Ta roznorodność i wielokulturowość zarazem sprawia, że brak jest utrwalonych więzi pomiędzy mieszkańcami, niska jest też świadomość znaczenia wspólnych działań. Zatem plan rozwoju wsi ma przyczynić się do wzrostu więzi społecznych i poprzez nie także do podwyższenia poziomu materialnego gospodarstw.

Aktualnie na terenie Łobozewa funkcjonują:

- Szkoła podstawowa
- Ochotnicza Straż Pożarna
- Koło Gospodyń Wiejskich
- Biblioteka – filia Gminnej Biblioteki w Ustrzykach Dolnych,
- Parafia Kościoła rzymsko – katolickiego pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa
- Zlewnia mleka dla okolicznych dostawców,
- Sklepy spożywcze - 3
- Gospodarstwa agroturystyczne - 15
- Dwa cmentarze komunalne – w Łobozewie Górnym obok kościoła i Łobozewie Dolnym obok szkoły
- Leśnictwo - 2

Na odnowę wsi duży wpływ będzie miało również rolnictwo i zmiany w nim zachodzące. Struktura gospodarstw, usprzętowanie, wykorzystanie wiedzy i walorów przyrodniczych wpłyną na oblicze wsi.

Wykorzystanie gruntów przedstawia się następująco:

- Grunty orne - 296 ha
- Łąki trwale - 12 ha
- Pastwiska - 311 ha
- Lasy - 1035 ha
- Zabudowa - 21 ha

Rolnicy uprawiają: pszenicę, jęczmień, grykę, ziemniaki. Większe możliwości ekonomiczne daje wykorzystanie pastwisk, które w dalszym ciągu są preferowane. Uprawy muszą być zabezpieczane ogrodzeniem przed zniszczeniem przez zwierzynę leśną co dodatkowo podnosi koszty i pracochłonność. Stan pogłowia zwierząt nie odpowiada możliwościom. Bydła jest bardzo mało, w niewielu gospodarstwach zachowały się konie – dziś są wykorzystywane raczej jako zaprzęg dla sanek lub wozu do przewożenia turystów. Gospodarstwa w większości, to gospodarstwa drobne, zaspokajające w minimalnym stopniu własne potrzeby. Kilka gospodarstw (średnich) nastawionych jest na produkcję mleka.

2. Analiza istniejących zasobów.

Rodzaj zasobu	Opis zasobu jakim wieś dysponuje	Znaczenie zasobu		
		małe	duże	wyróżniające

Środowisko przyrodnicze – walory krajobrazu i klimatu	Wieś leży w kotlinie w charakterystycznym rusztowym układzie grzbietów górskich. Układ ten wpłynął na urok kotliny i powstanie lokalnego mikroklimatu. Rzeźba terenu, nasłonecznienie, temperatura powietrza, szata roślinna mają swój specyficzny urok. Otwarcie komunikacyjne daje dogodne warunki do uprawiania turystyki. Pasma Żukowa i Jawora ciągnące się z północno – wschodniego daje piękne panoramiczne widoki na Bieszczady.		X	
- walory szaty roślinnej - świat zwierzęcy	Otaczające Łobozew Żuków i Jawor, porośnięte lasami – dają dla wsi osłonę od wiatrów, utrzymują wilgoć, dłuższe zaleganie pokrywy śnieżnej na stokach północnych		X	
- wody	W okolicznych lasach żyją sarny, jelenie, dziki, wilki, lisy, które często można zobaczyć jak żerują na uprawnych stokach. Od kilku lat pasma Żukowa i Jawora są ostoją niedźwiedzia. We wsi gniazdują bociany, a na ciekach wodnych dzikie kaczki. Od kilku lat na potokach i rozlewiskach znajdujemy żeremia bobrowe. Pobliski Zalew Soliński obfituje w ryby.		X	
- wody	Ze stoku Żukowa płynie potok Łobozewka wpadający do Zalewu Myczkowskiego stanowiącego część Zalewu Solińskiego. Przez wieś przebiega rurociąg dostarczający wodę do Ustrzyk Dolnych. W pobliżu znajduje się największy w Polsce sztuczny zbiornik z wodami o I i II klasie czystości		X	
- gleby	Łobozew leżąca na wysokości od 410 m do 540 m n.p.m. kwalifikuje miejscowość do osad górskich. Gleby na obszarze wsi zaliczone są do gorszych – są to gleby brunatne i bielcowe o charakterze gliniastym i pyłowym. Praca na nich wymaga wiedzy agrotechnicznej i bogatego nawożenia. Nawozy organiczne i fosforowe i częstsze wapnowanie podnoszą możliwości produkcyjne. Bonitacja gleb mieści się w klasie IV a – VI, gleb I, II, III – brak. Spore powierzchnie pól uprzednio odkrzaczane i uprawiane obecnie są ugorami, inne zarastają powoli lasem.	X		
- dostępność komunikacyjna	Wieś ma bardzo dobrą dostępność komunikacyjną. Układ komunikacyjny podwójny: z Ustjanowej z przelotową drogą w kierunku Soliny oraz jej ślepą odnogą w kierunku Teleśnicy – Daszówki, W 2009 roku zakończono, przebudowę drogi powiatowej Ustjanowa –Teleśnica – Daszówka, ponadto remontowna była droga gminna w Łobozewie Górnym.		X	
Środowisko kulturowe - walory architektury wiejskiej	Zabytkowe: drewniany kościół parafialny po wezwaniu Najświętszego Serca Jezusowego z 1887 roku wraz z kapliczką św. Antoniego z 1920 roku, Cerkwisko po cerkwii z 1846 roku w Łobozewie Dolnym i stary cmentarz Podworski budynek szkoły z zabytkowym drzewostanem w jego pobliżu ponad 200 letnie lipy szerokolistne i dąb szypułkowy o obwodzie ponad 400 cm Kilka charakterystycznych budynków zbudowanych dla mieszkańców przesiedlonych z terenów znajdujących się pod wodami zalewu Solińskiego		X	

	Stare zabudowania z kuźnią w Łobozewie Dolnym Kapliczka na granicach – tzw. pańszczyźniana			
-osobliwości kulturowe	Mieszkańcy pochodzący z różnych kręgów kulturowych: nieliczni autochtoni, przesiedleńcy z terenów po Zalewem Solińskim, ludność przybyła po 1951 roku, osadnicy			X
Obiekty i tereny -działki pod zabudowę	Wieś posiada atrakcyjne działki budowlane	X		
-plac i miejsca publicznych spotkań	świetlica wiejska wymagająca pilnej modernizacji; boiska sportowe			X
-szlaki turystyczne, ścieżki dydaktyczne	skrzyżowanie szlaków rowerowych, szlak pieszy Solina – Jawor-Stožki , oraz Holica/ Żuków / przez Jawor do Soliny		X	
-gospodarka, rolnictwo i miejsca pracy	miejsca pracy w następujących branżach : - transport - edukacja i leśnictwo - handel - usługi budowlane - turystyka-agroturystyka		X	
-zakłady produkcyjne	tartaki, pszczelarstwo, hodowla	X		
- miejsca noclegowe	agroturystyka, szkoła		X	
-punkty gastronomiczne	posiłki przygotowywane na zamówienie w gospodarstwach agroturystycznych		X	
-odpady produkcyjne możliwe do wykorzystania	trociny, drewno opałowe,	X		

Mieszkańcy, kapitał społeczny				
-autorytety i znane postaci we wsi	Ksiądz, sołtysi, lekarz, radni, nauczyciele			X
-związki i stowarzyszenia	Ochotnicza Straż Pożarna Koło Gospodyń Wiejskich Rada Rodziców w SP Rady Sołeckie Rada Parafialna			X

3. Analiza SWOT

Silne strony – atuty rozwoju wsi:

- bliskość do znanych obiektów, ośrodków miejskich i turystyczno-leczniczych – Ustrzyki Dolne – uzdrowisko Polańczyk
- bliskość Zalewu Solińskiego dużego zbiornika wodnego pełniącego także funkcję rekreacyjną
- otwartość komunikacyjna kotliny
- położenie wsi obok Parku Krajobrazowego Gór Słonnych, blisko granicy z Ukrainą
- rozwijająca się baza agroturystyczna
- pełny zasięg telefonii komórkowej,
- wieś posiada kilka obiektów użyteczności publicznej
- wieś organizuje różne formy rozrywki,
- dobra współpraca z władzami,
-

Słabe strony – czynniki hamujące rozwój wsi

- zły stan obiektów kulturalnych,
- słabe więzi międzyludzkie, niski poziom motywacji do działania
- brak oznakowania najważniejszych obiektów historyczno-przyrodniczych
- brak pełnej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej,
- zła struktura gospodarstw rolnych, pełne rozdrobnienie,
- skąpy rynek pracy,
- brak punktów gastronomicznych,
- duże koszty produkcji rolnej ze względu na słabe gleby,

Szanse i okazje – możliwości rozwoju wsi wynikające z położenia

- korzystne położenie na szlaku komunikacyjnym

- bliskość Zalewu Solińskiego i wykorzystanie walorów przyrodniczych
- wykorzystanie popytu na usługi turystyczne i rozreklamowanie ich,
- organizowanie wspólnych imprez środowiskowych,
- udzielenie pomocy przez samorząd gminny

Zagrożenia – czynniki niesprzyjające, wynikające z otoczenia

- emigracja młodzieży za poszukiwaniem pracy w krajach UE,
- brak zrozumienia, trudność w osiąganiu kompromisów,
- różność interesów,
- słaby popyt na lokalne produkty,
- brak środków na realizację zamierzeń

4. Planowane kierunki zmian i rozwoju.

Kluczowe obszary problemowe rozwoju	Analiza	Diagnoza	Plan	Programy	Sposób finansowania
	Co jest?	Jak jest?	Jak ma być?	Co trzeba zrobić?	Środki zewnętrzne - własne
Co wyróżnia?	Dogodne położenie, wielkość wsi, walory przyrodnicze, szlak turystyczne rowerowy i piesze	Wieś leży w malowniczej kotlinie, słaba informacja o środowisku.	kosze na śmieci wzdłuż drogi, nowa kostka przy szkole podstawowej, utwardzenie placu wokół szkoły i świetlicy wiejskiej	Poprawić część dróg, parking przy cmentarzu w Łobozewie Dolnym	
Jakie pełni funkcje?			rozbudowywać infrastrukturę dla usług agroturystycznych pogłębić więzi międzyludzkie	Organizować więcej szkoleń, przygotować otoczenie do przyjęcia turystów	
Kim są mieszkańcy?	Emeryci, renciści i bezrobotni, pracownicy różnych zakładów miejscowych i pozamiejscowych, rolnicy, nauczyciele	część mieszkańców to osoby bezrobotne w sporej części aktywnie poszukujące zajęcia tak na wsi jak i za granicą	Zacieśnienie więzi międzyludzkich, zachęcanie do pracy i działań obywateli, dokształcanie warunkiem wzrostu poziomu życia	organizować kursy i szkolenia, tworzyć kluby dyskusyjne, zachęcać do współpracy międzysąsiedzkiej	
Co daje utrzymanie?	Praca zarobkowa w różnych zawodach, emerytury, renty, zasiłki, rolnictwo	młodzież szuka pracy poza miejscem zamieszkania, nawet emigrując	Polepszenie bytu mieszkańców wpłynie na rozwój wsi – ożywi się turystyka, rzemiosło, usługi	Rozwijać inicjatywę na szukanie nowych źródeł dochodów - turystyka, rzemiosło, usługi	
		inwestycje w gospodarstwa agroturystyczne			

Jak jest zorganizowane?	Rada Sołecka, OSP, KGW, Rada Parafialna	Brak koordynacji pomiędzy organizacjami w sprawach rozwoju wsi, słabe zainteresowanie młodzieży wsią	zwiększyć aktywność	Organizacja imprez przez poszczególne organizacje, stowarzyszenie prowadzących usługi agroturystyczne
Co proponuje dzieciom i młodzieży?	imprezy sportowe, zajęcia pozalekcyjne, imprezy, zabawy, festyny	mało zajęć dla uczniów szkół średnich	świetlica czynna codziennie, odpowiednio wyposażona	wyposażyc odpowiednio świetlicę,
Z kim rozwiązuje problemy?	Rada Sołecka, sołtys, burmistrz, zebranie wiejskie, ksiądz, rada parafialna, rada rodziców w szkole	brak zrozumienia	większy kompromis	rozmawiać, tłumaczyć
Jakie obyczaje i tradycje pielęgnuje i rozwija?	Planowane : konkurs Palma Wielkanocna, Kultury Ludowej, Dni Rodzin	mało nagłośnione imprezy lokalne	większy udział motywacja do aktywnego uczestnictwa	zwiększyć frekwencję dbać o miejsca publiczne
Jaki ma wygląd?	zadbane otoczenia	mieszkańcy dbają o własne obejścia, zaniedbane miejsca publiczne	wykosić rowy, segregować śmieci	wykosić rowy, ogrodzić, ukwiecić
Jakie są mieszkania i obejścia?	zadbane	mieszkańcy dbają,	wykoszone rowy, piękne ogrodzenia, ukwiecone posesje	propagować estetykę obejść
Jaki jest stan otoczenia i środowiska naturalnego?	piękna przyroda	piękne widoki	zadbane otoczenie	
Jakie są powiązania?	nie zawsze sprzyjająca atmosfera między ludźmi	Słabe więzi międzyludzkie, niski poziom motywacji do działania	zrozumienie, życzliwość, zaufanie	dbać o właściwe relacje

5. Wizja rozwoju wsi.

- miejsce spokojne, przyjazne mieszkańcom i turystom

6. Długoterminowy Program rozwoju wsi na lata 2009-2020

Cele jakie musimy osiągnąć, aby spełnić wizję wsi? Przedsięwzięcia aktywizujące społeczność lokalną zaplanowane do realizacji:

Nazwa przedsięwzięcia	Cel	Przeznaczenie	Harmonogram realizacji	Kwota szacunkowa i źródło finansowania	Lata realizacji
Urządzenie przy szkole placu rekreacyjnego, na dawnym dolnym małym boisku	Bezpieczne zajęcia sportowe i rekreacyjne	Plac rekreacyjny i boiska służyłyby uczniom szkoły i dzieciom, wypoczywającym podczas ferii letnich i zimowych	- zakup i montaż urządzeń na placu zabaw (karuzela, huśtawki, tor przeszkód)	-35 000 zł (projekty, środki własne, sponsorzy) -30 000 zł (sponsorzy, projekty, własne)	2013
Przebudowa i modernizacja świetlicy wiejskiej stworzenie zaplecza na imprezy kulturalne, towarzyskie, rekreacyjne.	Możliwość organizacji imprez, zebrań,	Rola służebna dla mieszkańców i przyjezdnych na spotkania, zebrania, zabawy, imprezy	-wykonanie projektu]-pozyskanie środków finansowych, -ogłoszenie przetargu, -wykonanie zadania	250 000 zł (projekty, własne, sponsorów)	2010/2011
Zagospodarowanie otoczenia świetlicy, utwardzenie placu, budowa parkingu	Estetyczne, bezpieczne i funkcjonalne podwórko	Parking,	-wyrównanie powierzchni, -utwardzenie,	50 000 zł (projekt, własne)	2010/2011
Budowa parkingu żwirowego przy cmentarzu w Łobozewie Dolnym	Bezpieczne korzystanie z cmentarza, estetyka otoczenia, możliwość wygodnego dojścia	Dla korzystających	-wyrównanie terenu, -nawiezienie żwiru, -wyrównanie żwiru, -ubicie,	10 000 zł (własne)	2012
Uzupełnienie oświetlenia ulicznego Łobozew Górny Łobozew Dolny	Bezpieczne poruszanie się po drodze wiejskiej	Pomoc wszystkim korzystającym z dróg	-wykonanie projektu, -montaż oświetlenia	25 000 zł (własne)	2012
Budowa dróg żwirowych do pól.	Bezpieczne i bezkolizyjne korzystanie z pól Bezpieczne szlaki piesze i rowerowe dla turystów	Pewny dojazd do pól	-wyznaczenie dróg do poprawy poprzez przegląd, -nawiezienie żwiru, -wyrównanie i ubicie	20 000 zł (własne)	2010-2011
Wytyczenie ścieżki historyczno – turystycznej turystycznej po najważniejszych obiektach miejscowości tablice i krótki	Atrakcja turystyczna miejscowości	Dla miejscowych i turystów zapewniając czynny wypoczynek	-wytyczenie ciekawych punktów, -opisanie, -ustawienie plansz Wydanie krótkiego przewodnika z mapką	5 000 zł (własne)	2012

przewodnik					
Wykonać kanalizację i wodociąg wsi	Zapewnienie właściwego zbioru nieczystości, dbałość o czystość wód lokalnych, zabezpieczenie mieszkańców w wodę	Dla społeczeństwa	-wykonanie projektu, -wykopanie kanalizacji, -podłączenie mieszkańców	3 000 000 zł (projekt)	2014-2015
Ustawić kosze wzdłuż drogi powiatowej: Łobozew Górny w kierunku Soliny	Utrzymanie czystości na trasie, wykształcenie pozytywnych nawyków	Dla korzystających	-zakupić kosze, -rozmieścić wzdłuż drogi	2 000 zł (własne)	2012
Wykonanie nowego przystanku dla komunikacji zbiorowej w Łobozewie Górnym i Łobozewie Dolnym	Bezpieczna komunikacja, estetyka miejsc	Dla mieszkańców i całej społeczności	- zlecenie przygotowania dokumentacji technicznej - wyłonienie wykonawcy w drodze przetargu - realizacja zadania	50,000 / środki PROW, Środki własne gminy /	2011-2013

Realizacja planowanych przedsięwzięć w długoterminowym programie rozwoju wsi Łobozew znacznie poprawi estetykę wsi i przyczyni się do podniesienia standardu życia mieszkańców pozwoli też na realizację przez samych mieszkańców wielu prywatnych przedsięwzięć inwestycyjnych.

Będzie stanowić motywację do większej aktywności mieszkańców, ich ściślejszej współpracy w środowisku własnym jak i z władzami samorządowymi i organizacjami pozarządowymi. Będzie możliwe osiągnięcie wyższego poziomu tak sferze materialnej jak i społecznej.

7. Krótkoterminowy Program rozwoju wsi na lata 2010-2011

Kluczowy problem	Odpowiedź	Propozycja projektu	Czy stać na realizację (tak/nie)	
			organizacyjnie	finansowo
Co nas najbardziej zintegruje?	Wspólne działanie na rzecz wsi: OSP, KGW, mieszkańcy	Organizowanie wspólnych imprez o różnym charakterze.	Tak	Tak
Na czym nam najbardziej zależy?	Wyzwolenie aktywności i chęci wspólnego działania, zagospodarowanie wolnego czasu.	Proponowanie nowych aktywnych form spędzania czasu wolnego, nabywanie nowych umiejętności na kursach, szkoleniach	Tak	Nie
Co nam najbardziej przeszkadza?	Brak więzi pomiędzy mieszkańcami, niska świadomość znaczenia wspólnych działań, brak odpowiedniego miejsca do wspólnych przedsięwzięć	Poprawa funkcjonalności świetlicy wiejskiej	Tak	Nie
Co najbardziej zmieni nasze życie?	Wzmocnienie więzi sąsiedzkich, wzrost	Powołanie Stowarzyszenia Rozwoju Wsi i i jego	Tak	Tak

	aktywności mieszkańców - „zaczynj od siebie”	działanie, na pozyskiwanie środków finansowych na realizację opracowywanych projektów		
Co nam przyjdzie najłatwiej?	Mobilizacja mieszkańców do wspólnych działań	Zorganizowanie „święta wsi”	tak	tak

Jaki projekt zgłosimy do SPO?

Remont i modernizacja świetlicy wiejskiej.

8. Opis planowanych przedsięwzięć.

Opracowany Plan Rozwoju i Odnowy Wsi Łobozew zakłada realizację kilkunastu zadań i przedsięwzięć o charakterze inwestycyjnym, ale i nie tylko. Są problemy również organizacyjne, które raczej nie wymagają nakładów finansowych. Podejmowanie tych zadań do realizacji będzie wymagało dokładnej analizy społeczno – ekonomicznej, zabezpieczenia środków finansowych na ich realizację, przygotowanie i opracowanie dokumentacji technicznej podjętych do realizacji inwestycji. Przedstawiane do realizacji przedsięwzięcia będą wymagały określenia podstawowych parametrów i wskaźników, podania wartości kosztorysowych i terminów ich realizacji oraz będą podlegać zatwierdzeniu uchwałą zebrania wiejskiego. Dokumenty te po zatwierdzeniu będą stanowić kolejne załączniki do niniejszego planu rozwoju wsi.

Priorytetowym celem jest renowacja świetlicy wiejskiej, która na terenie wsi pełni ogromnie ważną rolę. Jest miejscem spotkań towarzyskich, służy organizacji zabaw wiejskich, wesel, uroczystości lokalnych i gminnych. W świetlicy odbywają się będą zajęcia dla młodzieży, dyskoteki oraz zebrania wiejskie, różnorodne kursy dla mieszkańców .

Obecna świetlica, budowana w latach 80 – tych, czynem społecznym, nie posiada odpowiedniego zaplecza higieniczno – sanitarnego, brak w niej ogrzewania, niektóre pomieszczenia nie są użytkowane gdyż pozostały niewykończone, podobnie jak elewacja, niezwykle istotna dla budynku stojącego przy głównej drodze w centralnym miejscu wsi mającej aspirację być wsią letniskową.